

Cobles de la Mare de Déu del Roure

Rupit i Pruit

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Carretera C-153, km. 27 - Pruit
Emplaçament	A uns 200 metres a llevant de la masia del Bac
Alçada:	981 m.s.n.m

Coordenades:

Latitud:	42.04301
Longitud:	2.43358
UTM Est (X):	453122
UTM Nord (Y):	4654707

Classificació

Número de fitxa	08901 - 5
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Música i dansa
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Any	1899
Autoria de l'element:	Mossèn Jacint Verdaguer
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública

Fitxes associades:

[Aplec de la Mare de Déu del Roure](#)

[Pedró de la Mare de Déu del Roure](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 18/11/2020 - 11:23

Descripció

"COBLES DE LA MARE DE DÉU DEL ROURE que es venera a la masia del Bac, parròquia de Pruit. Bisbat de Vic:

Verge del Roure / de Pruit estel, / feu-nos-hi ploure / gràcies del cel.

Sota una branca / d'un roure ombriu, / colomablanca / féreu lo niu.

Tant alt niàreu / per veure el pla, / pla que rosàreu / bé florirà.

Quan se moria / l'arbre envellit, / per vós, Maria, / ha reverdit.

Si el vent l'espolsa, / pom de verdor, / com arpa dolça / llança remor.

Des de Cabrera / fins a Rupit, / rosa més vera / no hi ha florit.

Rosa boscana, / blanc gessamí, / feu d'eixa plana / vostre jardí.

Les cogullades / i el rossinyol, / vos fan albadades / al sortit el sol.

Les pastoretetes / vos porten rams, / rams de floretes / d'aqueixos camps.

Nois i donzelles, / portau-li flors / portau-li amb elles / los vostres cors.

En eixa plana / tothom vos diu, / oh Sobirana, / que ens beneïu.

Beneïu serra, / poble i conreu, / i aqueixa terra / plena de neu.

I eixes masies, / horts catalans / de satalies, / d'herois i sants.

Estau Maria / vora el camí / per ser la guia / del pelegrí.

Al cel guiau-nos / Estel de Pruit / i Jesús dau-nos / que és vostre fruit".

Observacions:

La imatge ha estat extreta de l'espai web Algunsgoigs.

Història

Aquestes cobles foren escrites per mossèn Jacint Verdaguer, el qual feia llargues estades a la masia del Bac. Estan basades en una petita poesia dedicada a la Mare de Déu del Roure, que va escriure l'any 1886 després d'assistir a l'aplec anual del dia 8 de setembre, festivitat del naixement de la Mare de Déu. Posteriorment, l'any 1899, mossèn Cinto modificà, amplia i posà música a aquella poesia, convertint-la en les cobles que actualment coneixem.

Bibliografia

BANÚS I BLANCH, Miquel (1986). *Rupit, pàgines de la seva història*. Barcelona: Montblanc-Martín, p. 89.

BANÚS I BLANCH, Miquel (1988). "La Mare de Déu del Roure de Rupit". *Els Cingles de Collsacabra*, any VI, núm. 23, p. 4-6.

BANÚS, Miquel (1995). "Un monòlit a mossèn Cinto Verdaguer al Collsacabra". *Els Cingles de Collsacabra*, any XVI, núm. 34, p. 18.

BORBONET I MACIÀ, Anna (2002). "Els sojorns de Jacint Verdaguer al Collsacabra". *Els Cingles de Collsacabra*, any XXIII, núm. 47, p. 9-19.

TRIADÚ, Joan (1994). *El Collsacabra*. [Barcelona]: Proa, p. 38-39, 43-44.

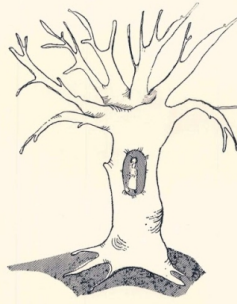
VINYETA, Ramon (1998). *Rupit, guia turística*. Rupit: Mª Estrella Dorca i Aragonés, p. 32, 116.

Enllaços d'interès:

<https://algunsgoigs.blogspot.com/2012/04/cobles-la-mare-de-deu-del-roure-masia...>

COBLES DE LA MARE DE DÉU DEL ROURE

que es venera a la Masia del Bac,
Parròquia de Pruit. Bisbat de Vic

Verge del Roure,
de Pruit estel,
feu-vos-hi ploure
gràcies del cel.

Sota una branca
d'un roure ombriu,
coloma blanca
féreu lo niu.

Tant alt niàreu
per veure el pla,
pla que rosàreu
bé florirà.

Quan se moria
l'arbre envellit,
per vós, Maria,
ha reverdit.

Si el vent l'espolsa,
pom de verdor,
com arpa dolça
llança remor.

Des de Cabrera
fins a Rupit,
rosa més vera
no hi ha florit.

Rosa boscana,
blanc gessami,
feu d'eixa plana
vostre jardí.

Les cogullades
i el rossinyol,
vos fan albaides
al sortir el sol.

Les pastorettes
vos porten rams,
rams de floretes
d'aqueixos camps.

Nois i donzelles,
portau-li flors
portau-li amb elles
los vostres cors.

En eixa plana
tothom vos diu,
oh Sobirana,
que ens beneïu.

Beneïu serra,
poble i conreu,
i aqueixa terra
plena de neu.

I eixes masies,
horts catalans
de satalles,
d'herois i sants.

Estau Maria,
vora el camí
per ser la guia
del pelegrí.

Al cel guiau-nos
Estel de Pruit
i Jesús dau-nos
que és vostre fruit.

Text: Mn. Jacint Verdaguer

Dibuixos: Marta Vila-Paig

Y. Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Déu. E. Perquè siguem dignes de les promeses del Crist.

PREGUEM

Senyor, concediu als vostres servents de fruit sempre de salut en el cos i en l'esperit; i per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, alliberateu-nos de la tristesa de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per Crist Senyor nostre. Amén.